
december '83

MARTIJN

2^e jaargang nr.14

IN DEZE MARTIJN O.A.:

KINDEREN EN EROTIK

PEDOFIELE SPORTLEIDERS
DEEL 2

HERINNERINGEN VAN
EEN HERMIETKREEFT

EN NOG VEEL MEER....

INFO.MAANDBLAD

OVER

Jeugdseksualiteit EN Pedofilie

MARTIJN, onafhankelijk informatieblad over Jeugdseksualiteit en Pedofilie. Verschijnt 10 x per jaar. Een uitgave van Vereniging MARTIJN, ingeschreven bij de K.v.K. te Meppel in het verenigingsregister onder nummer: V 047155;

© Vereniging MARTIJN.

REDAKTIE:

Rob van Duyvenbode, Ben Ronard, Jan Eland, Martin Reitsma, Thijs Brandsma.

Medewerkers aan dit nummer:

Martin Reitsma, Evert van Beek, Wim, Eli, Popke, Flikkervuistje.

Illustraties:

Hans Kloens.....pag. 12, 13, 24.

FOTO'S:

ABOCAS.....pag. 1, 8, 21

AKKI.....pag. 4, 6, 19

CHRIS.....pag. 17

VARA©.....pag. 10

Vormgeving en Lay-out:

Rob van Duyvenbode.

DRUK:

Grafisch Dienstencentrum ExSHEILA

Het Haagje 9

7902 LA Hoozeveen 05280 - 77922

In opdracht van Vereniging MARTIJN.

REDAKTIE-ADRES:

POSTBUS 442 7900 AK HOOGEVEEN

Telefoon: 05280 - 74938

INHOUD:

pag. 3 Typofilie
pag. 4 Kinderen en Erotiek
pag. 8 Pedofiele Sportleiders
pag. 11 Kort Geknipt
pag. 12 en 13 Verrassing....

ABONNEMENTEN:

Verkoopprijs:

Losse nummers.....f 5,00

per post.....f 7,50

Abonnement **zonder** lidmaatschap...
f 35,00 per half jaar.

Abonnement **inklusief** lidmaatschap
van Vereniging MARTIJN.....f32,50
per half jaar.

De abonnementenadministratie loopt van september tot en met februari en van maart tot en met augustus. U kunt echter op elk gewenst moment lid/abonnee worden tegen een evenredig bedrag tot het eind van de periode.

Abonnementen worden automatisch verlengt, tenzij tenminste 6 weken van te voren schriftelijk bericht is ontvangen met verzoek tot beëindiging.

MAAK NOG GEEN GELD OVER, WACHT OP ONZE ACCEPT-GIROKAART.

Buitenlandse abonnee's: Prijs op aanvraag.

U kunt Uw abonnement opgeven, schriftelijk of telefonisch aan het redactie-adres van MARTIJN.

Nederland: Gironummer: **5459646**

Bankrekening-nummer: 57229507 ABN - Hoozeveen.

België: Gironummer Belgische Postcheques: 000-1427663-17

ten name van Vereniging **MARTIJN** te Hoozeveen.

pag. 14 The infant kiss
pag. 15 Hoe vertel ik het..de ouders
pag. 16 Herinneringen van een Heremietkreeft
pag. 20 Documentatielijst
pag. 22 Agenda, adressen, kindertelefoons.

TYPO-FILIE!

Beste mensen,

Nog even en het magische jaar 1984 vangt aan. Vóór het zover is de laatste MARTIJN van 1983. Veel foto's deze maand en op de middenpagina's een verrassing.

MARTIJN is erg benieuwd naar het komende jaar. In 1984 kan hij namelijk weer zijn verjaardag vieren en MARTIJN houdt van feesten. Daarom nodigt hij bij deze iedereen uit om deel te nemen aan het grootste feest dat hij kent namelijk: Deel te nemen aan de grote ledenwerfakties, opdat hij dan in het komende jaar het heugelijke feit van **250** abonnee's kan vieren. Begin het nieuwe jaar goed en help daarbij MARTIJN. 'n Leuk kado om te geven is bijvoorbeeld een **geschenkenabonnement**, alle informatie hierover vindt U in MARTIJN no. 13.

Een ander allerleukst kado is de eerste portfolio van MARTIJN. Alle informatie hierover vindt U elders in deze MARTIJN.

Ook in deze MARTIJN vindt U het tweede deel van het onderzoekje naar Pedofiele Sportleiders. Daarnaast een artikel over Kinderen en Erotiek. En om het decemberfeest helemaal compleet te maken vindt U ook nog een primeur. Volgend jaar verschijnt er een nieuw voorlichtingsboek over pedofilie. Een eerste indruk daarvan vindt U op bladzijde 16.

Dit is nog niet alles.... De eerste voorbereidingen voor een ontmoetings-weekend zijn alweer getroffen. Plaats én datum zijn al bekend. We zoeken echter nog een aantal mensen die bereid zijn mee te denken aan de invulling van dit weekend. Schrijf **NU** alvast de datum op en houdt deze **vrij!!**

31 maart/ 1 april

Jeugdherberg 'De Grasheuvel' te Amersfoort.

En dit is **geen** grap!

Tenslotte weer een paar opmerkingen: De afgelopen maand is er veel gebeld naar de drukkerij omdat men op het redactie-telefoonnummer geen gehoor kreeg. Misschien overbodig te zeggen, maar dit stoort erg in het werk. Daarom: Krijgt U geen gehoor, probeer het dan nog eens. Mocht het U niet lukken, neem dan schriftelijk contact op met ons. De telefoon is er echt alleen voor dringende gevallen.

Mededeling 2: In februari willen wij een themanummer uitbrengen rond de problematiek van pedofielen naar ouders toe. Wij zouden het erg prettig vinden als wij ook Uw reactie binnen kregen. Kent U daarnaast ook nog anderen die hierover kunnen schrijven (b.v. ouders of kinderen), vraag het hen dan. Bijvoorbeeld Dank!

DE REDAKTIE.

KINDEREN EN EROTIEK

BEN JIJ NORMAAL?

Denk er maar eens serieus over na. Hoor jij tot het groepje mensen dat NORMAAL is? Want dat is niet zo voor de hand liggend.

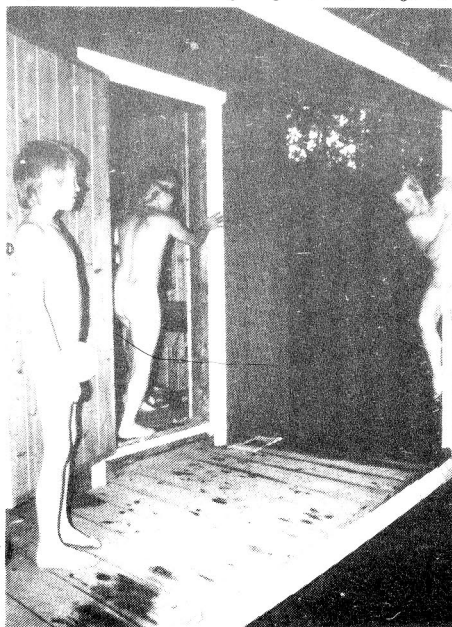
In onze maatschappij bestaan er nogal wat normen waaraan je moet voldoen, voordat je ècht op alle punten als normaal geaccepteerd wordt.

Als je neus een beetje scheef staat of je linkerbeen is wat korter dan de rest, dan krijg je daar op school al gauw wat over te horen. Ben je wat slimmer dan de middelmaat of met voetballen juist erg onhandig, nou, reken maar dat je dan niet tot de normale groep behoort.

DE ENIGE ECHTE, NORMALE MENS IS DE VOLWASSENE.

"Ach, het hoeft niet allemaal zo erg te zijn", zeg je misschien. Maar als je eens goed nagaat dan kan het verstrekkende konsekwenties hebben. Eigenlijk wordt alleen een beperkte groep volwassenen als normaal beschouwd.

"Kinderen en bejaarden tellen niet mee; iemand boven de 55-60 jaar heeft zijn beste (!) tijd gehad", zegt men. Een bejaarde wordt alleen serieus

genomen om wat hij of zij vroeger betekend heeft. Drees sr. is daar een voorbeeld van. Maar mijn opa, daar luistert iedereen beleefd naar met in het achterhoofd "ach man, je snapt er niets meer van". Een bejaarde telt niet meer mee.

En kinderen tellen nog niet mee!

"Die weten nog niet wat er allemaal bestaat in de wereld, laat staan dat ze weten wat goed voor hen is", denkt men.

Volwassenen kijken alleen serieus naar het kind als ze nagaan hoe het kind later als volwassene zal zijn. Zij vinden kinderspel bijvoorbeeld alleen de moeite waard, omdat het een voorbereiding en een oefening is voor latere vaardigheden. Spel leert kinderen om samen te werken, om te organiseren en om te vechten voor wat

je wilt. Spel oefent in denken en in onderhandelen, allemaal dingen die later van pas kunnen komen. Als volwassenen samen met kinderen iets doen, dan is dat altijd iets wat nuttig is, wat kinderen helpt om groot te worden. 'Het beste met het kind voorhebben', zeggen ouders. Ze bedoelen dan dat ze nu alle moeite doen om uiteindelijk hun kinderen netjes in de maatschappij af te leveren.

OP LOSSE SCHROEVEN

Wat denk je nu? Een beetje overdreven allemaal? Dat is wel begrijpelijk, want ons hele leven is ervan doordrongen wat normaal is en wat niet. Elk gesprek, elke discussie zit barstensvol met stilzwijgende veronderstellingen over wat normaal is. Het zou ook heel vermoeiend zijn als alles op losse schroeven stond en je in elk gesprek eerst moet nagaan of de ander dezelfde basisgedachten heeft als jij. Stel dat je vertelt over een ongeluk dat je met je fiets gehad hebt. Dan zou het heel vreemd zijn om het gesprek te beginnen met na te vragen of de ander ook vindt dat rechts voorrang heeft en dat rood licht betekent, dat je moet stoppen. Het is normaal dat de ander dat ook vindt, ja toch? En al honderd jaar is het dus heel 'normaal' dat kinderen zwakke, weerloze en hulpbehoevende wezens zijn. Het is 'al' honderd jaar 'normaal' dat je kinderen moet beschermen tegen boosaardige invloeden. (En dat betekent tegelijk dat je vindt dat volwassenen degenen zijn die weten waartegen kinderen beschermd moeten worden). Het is 'normaal' dat kinderen alleen passieve rechten hebben (zoals recht op verzorging, onderwijs, bescherming) en geen actieve (zoals het recht op vrije meningsuiting en inspraak in eigen zaken). 'Maar is dat wel zo?' vragen wij ons af.

BEN JIJ AL/NOG OP DE LEEFTIJD OM IETS TE VOELEN?

Wat normaal is en wat niet normaal is, geldt heel sterk op het gebied van erotiek en seksualiteit. Kinderen, bejaarden, gehandicapten horen geen erotiese en seksuele gevoelens te hebben. Sinds de seksuele revolutie is er veel in de openbaarheid gekomen. Alles is bespreekbaar (of zou dat moeten zijn). Er zijn ontzettend veel boeken op de markt verschenen, waarin voorlichting en persoonlijke ervaringen ruim aan bod komen. Maar dit alles betreft louter en alleen de volwassen periode. Stilzwijgend wordt er vanuit gegaan dat erotiek en seksualiteit bij de geboorte nog afwezig zijn, zich dan geleidelijk ontwikkelt met een hoogtepunt op de volwassen leeftijd en dan geleidelijk weer afneemt. 'Kinderen en bejaarden worden niet geprikkeld want kinderen zijn nog niet en oudere mensen zijn niet meer gevoelig', denkt men. Deze normen zijn heel sterk: 'seksualiteit is een zaak van volwassenen, daar moet je voldoende rijp voor zijn'. En 'het hoort eigenlijk maar op één manier, nl. tussen een man en een vrouw van ongeveer dezelfde leeftijd, 2 à 3 keer per week en zonder al teveel poespas'.

EEN KEURSLIJF

Voor alles wat je doet, denkt, voelt zijn er normen over hoe het hoort en waar je aan toe bent. Maar nooit is dit ergens bewezen. Alles kun je op losse schroeven zetten. Kijk maar eens naar andere volkeren, andere samenlevingen. Dan is 'normaal' maar zeer betrekkelijk. En dan blijkt dat een 'normale' opvoeding ook een keurslijf kan zijn. Een klein kind groeit op in een omgeving die al bepaald heeft hoe zijn/haar ontwikkeling moet zijn. Die omgeving doet alsof er geen andere mogelijkheden zijn en langzamerhand gaat men geloven dat er geen andere mogelijkheden zijn. Men denkt dat er maar één goede manier is. Andere manieren worden onmogelijk, belachelijk etc. en hiervoor worden argumenten gezocht.

MAAR HOE ZIJN MENSEN DAN?

Als je naar mensen kijkt, groot en klein, dan is ieder bezig met zichzelf en alles daar omheen. Aan de ene kant zijn er je eigen lichaam, je eigen behoeften en je eigen gevoelens en aan de andere kant is er de buitenwereld met andere mensen en andere behoeften. Je hele leven ben je hiermee bezig, met je eigen kant en met de andere kant en de wisselwerking hiertussen. Je onderzoekt en ontdekt hoe andere dingen en mensen zijn. En je ontdekt hoe je zelf bent en wat je eigen behoeften zijn. En hoe je deze behoeften, zoals bescherming, voeding, geborgenheid, kunt bevredigen. Ook intimiteit en lichamelijke prikkels, dus ook erotische en seksuele gevoelens horen hierbij. Wij denken dat elke mens, jong en oud, seksuele en erotische behoeften en gevoelens heeft. En wij denken dat zich dat op alle mogelijke manieren kan uiten. Maar omdat je in een bepaalde groep leeft, die duidelijke regels heeft over wat hoort en wat niet, zijn je ontwikkelingsmogelijkheden zeer beperkt. Maar een paar uitingsvormen zijn toegestaan en anderen worden afgekeurd, zijn 'abnormaal'. Kijk maar eens hoe een kind bezig is met de ontdekking van zichzelf en de buitenwereld. Intensief ontdekkend, lerend, genietend ook, totdat...-..... Totdat volwassenen ingrijpen omdat ze vinden dat een kind te ver gaat, het niet meer verantwoord is, het 'vies' wordt. Dan volgt de 'verantwoorde' opvoeding, waarbij de voorlichtingsboekjes op tafel komen en er geleerd wordt wat dat 'vieze' nu eigenlijk is. Voorlichting over

serieuze zaken 'voor later, als je groot bent en er echt aan toe bent'.

VOORLICHTING: AANLEREN OF AFLEREN?

Wij denken niet dat kinderen zoveel nieuws aanleren van volwassenen over erotiek en seksualiteit. Ja, ze leren misschien hoe, in details, hun lichaam in elkaar zit en welke (latijnse) namen elk onderdeel heeft. En ze leren dat erotiek en seksualiteit iets heel bijzonders is, waar je niet gewoon over kunt doen. Ze leren meer dingen af.

Ze leren af om erotische gevoelens te hebben. Ze leren af om te onderzoeken wat ze niet weten. Ze leren af om te praten over wat ze voelen. Ze leren af dat intimiteit en knuffelen een dagelijks levensonderdeel is. Wat ze wèl leren is dat liefde en lichamelijke bevrediging losse zaken zijn, die niets met elkaar te maken hebben. Volwassenen uiten in het begin hun liefde voor het kind door lichamelijk contact. Dit vermindert als een kind ouder wordt (dan kan en hoort het niet meer!). Bovendien wordt al vroeg angstvallig het strelen tussen de beentjes vermeden: dat hoort er niet bij! Als een kind masturbeert, dan zal dat afgekeurd en genegeerd worden en zelden aangemoedigd. Meestal wordt een kind dan subtiel afgeleid om iets anders te doen. Deze houding heeft alles te maken met de geremdheid van volwassenen zelf met erotiek en seksualiteit. Maar meestal gaat het onder het mom van "het is niet goed voor het kind". Kinderen leren op deze manier dat masturbatie iets verdachts is, dat lustbevrediging en lekkere gevoelens niet mogen, zeker niet samen met anderen. Kinderen leren op het gebied van erotiek en seksualiteit ontzettend veel af. Ze zijn later, als ze groot zijn (!), door hun opvoeding gebrekkig geworden.

AFLEREN EN INPERKEN.

Het kind leert veel over zichzelf en de buitenwereld door te zien hoe volwassenen zich gedragen. Maar wat betreft erotiek en seksualiteit staat het er alleen voor. De meeste volwassenen weten er zelf geen raad mee. Ze hebben ontzettend veel drempels en remmingen rond seksualiteit. Met elkaar praten over erotische gevoelens is vaak niet mogelijk. Een seksuele omgangstaal ontbreekt of wordt vermeden. Op het gebied van erotiek en seksualiteit ontbreekt "ontwikkelingshulp" en moet het kind het zelf maar uitzoeken. Seksuele voorlichting is gericht op de volwassen seksualiteit, n.l. de voortplanting, voorbehoedsmiddelen, geslachtsziekten en misschien homoseksualiteit. Alle voorlichting is gericht op latere problemen. Dankzij het krampachtig streven naar "normaal zijn" en "doen zoals het hoort" leert het kind af om zich te ontwikkelen naar zijn/haar eigen mogelijkheden.

T.R.

PEDOFIELE SPORTLEIDERS

In deel I werd de opzet van dit kleine onderzoek (t.b.v. een scriptie voor een cursus sportleider) uiteengezet. Nu volgt een samenvatting van de interviews met de sportleiders en daaropvolgend die met de medecursisten.

Twee sportleiders, tussen de 20 en 30 jaar, zijn geïnterviewd over hun pedofiele geaardheid. Beide zijn op een voetbalvereniging in de functie van o.a. sportleider; zij gaan daarbij niet of niet uitsluitend om met jongeren van een leeftijd waartoe zij zich voelen aangetrokken.

Bij één van hen vermoedt of weet men zijn geaardheid; van de ander weet men dit niet. Een reden voor hem om er ook niet al te open over te zijn is het volgende: éénmaal wordt een sekskontakt met een minderjarige, in een kleedkamer, aangehaald, liever gezegd vermoed. Het feit wordt binnen de club doodgezwegen, de betrokkene heeft geen functies meer, is alleen nog speler.

Eén van hen heeft wel een kontakt met een jongen van de voetbalclub gehad. De ander niet, maar hij zal dit niet uit de weg gaan. Van hem weet of vermoedt men ook zijn pedo zijn. Deze vereniging is ook elitairder dan die van de ander.

Beide verwachten geen justitie-problemen bij het eventueel ontdekken van een relatie binnen de vereniging. Degene van wie men "het" niet weet verwacht wel negatieve reacties en verlies van zijn functie, zoals ook bij een clubgenoot vermoedelijk geschied is. Degene, die zich opener op kan stellen, merkt hierdoor ook dat er meer pedofiele sportleiders zijn. In elk geval is een reden om geen relaties binnen de vereniging aan te gaan de mogelijkheid tot ontdekking hiervan. Men raakt niet graag zijn leuke club kwijt.

Aansluitend had ik interviews met hun voetbalvriendjes willen houden. Dat ging helaas niet door. Om de te interviewen cursisten ook uitlatingen van jongens met een pedorelatie voor te schotelen, is gebruik gemaakt van het onderzoek van drs. Theo Sandfort en drs. M. Hoogma: "Ervaringen van jongens in pedofiele relaties."

Aan de cursisten werden de volgende vragen voorgelegd:

1. Wat voor sport doe je?
2. In wat voor functie?
3. Met welke leeftijdsklasse ga je om?
4. Hoe zie jij in het algemeen relaties (inkl. seksualiteit) tussen sportleiding en verenigingsleden?
5. Geef je mening over een relatie met een sportleider en een pupil jonger dan 16 jaar.
6. Denk je dat bij jullie op de vereniging een pedofiele sportleider geaccepteerd wordt:
 - a. als hij geen relatie binnen de vereniging heeft,
 - b. als hij dat wel heeft?
7. Denk je dat kinderen ook seksuele gevoelens hebben?
8. Merk je dat ook bij kinderen waaraan je leiding geeft?
9. Hoe ga je daar mee om?
10. Als een kind met je praat over zijn/haar pedofiele relatie, hoe ga je daar mee om?
11. De volgende vraag alleen met ja of nee beantwoorden, eventueel het aantal noemen: Ken je mensen met een pedofiele geaardheid?

Leesstuk I: Lees nu de samenvatting van het interview met de sportleiders.

Beïnvloed dit je mening, zo ja waarom en op welke punten?

Leesstuk II: Lees het interview van jongens met een pedofiele relatie.

Beïnvloed dit je mening, zo ja waarom en op welke punten?

Een uitwerking van de gesprekken met de vijf cursisten zou drie bladzijden van "MARTIJN" in beslag nemen. En dat dan nog na het samenvatten ervan. Daarom is na de vragen de conclusie en de eigen mening weergegeven.

Conclusie.

Men heeft problemen met relaties binnen de vereniging, hoewel het overal gebeurt. Het moet echter niet te openlijk, te intiem gebeuren. Er ontstaan huwelijken vanuit het verenigingsleven en dat niet alleen bij korfbalclubs. Wanneer het een pedofiele relatie betreft dan is men vaak tegen. Niet dat een pedofiele sportleider binnen de vereniging niet kan, maar men denkt dat wanneer zo iemand een relatie heeft op de club, dit niet aanvaard wordt. Vaak wordt het probleem afgeschoven: de ouders halen hun kinderen van de vereniging.

Kinderen hebben toch geen seksualiteit en waar blijkt dat het wel zo is, daar heeft men er vaak moeite mee. Geen wonder dat kinderen met hun seksuele- of relatie-problemen niet gauw naar zo'n volwassene toestappen. Gekonfronteerd met een pedo-relatie zullen ze er wel met de betrokken sportleider over praten. De helft praat ook met de ouders, die behoren het toch te weten?

Slechts één praat met de beide betrokkenen, sportleider en pupil, of de relatie wel op basis van wederkerigheid is. Deze zal daarna, indien nodig, achter de betrokkenen staan.

De ondervraagde sportleiders en kinderen zijn terecht op hun hoede. Sport blijkt niet geïntegreerd te zijn in het relationele gebeuren. Dat staat er buiten. Zelfs bij een justitieel onderzoek betreffende gevallen van pedofilie wordt geen enkele maal een sportleider genoemd.

DE EIGEN MENING.

Mijn persoonlijke mening is, dat binnen sportverenigingen het relatie gebeuren slecht aan bod komt. Met wat voor een medemens men die sport beoefent, is nauwelijks interessant.

Zelf ben ik er de laatste jaren minder gemakkelijk in geworden om openlijk mijn homoseksualiteit te laten blijken. Laat staan dat ik van het pedofiele deel van mezelf ook wat laat weten. Hoe word ik anders jeugdtrainer?

Een vereniging bezoek ik niet alleen voor dat uur sport per week, maar ook voor het contact met medemensen, het sociale gebeuren. Verenigingen doen er goed aan, te bedenken, dat diegenen die sport beoefenen, mensen zijn. Met alle gevolgen van dien.

Evert van Beek.

KORT

GEKNIPT

CROWSTONE

Zojuist verschenen bij The Colstfoot Press:

"The Chronicles of Qamar: **CROWSTONE** a sword and sorcery boy-love tale" geschreven door Hakim.

In ons Januari-nummer zullen wij een boekbespreking houden over dit 384 pagina's tellende verhaal.

De prijs bedraagt f 20,-- (inclusief porto).

U kunt het boek nu al bestellen bij MARTIJN.

PANTHOLOGY THREE

Eind van dit jaar verschijnt ook bij Coltsfoot Press PATHOLOGY Three.

Opnieuw een bundel verhalen over jongens. Bijdragen van o.a. Kevin Esser, Hakim en Steven Wood.

Prijs: f 20,-- (inclusief porto).

U kunt dit boek nu al bestellen bij MARTIJN.

KINDEREN VOOR KINDEREN

Ook dit jaar is er weer een elpee verschenen met liedjes die al eerder te horen en te zien waren in het programma 'Kinderen voor Kinderen' van de VARA. Het liedje 'Meidengroep' staat nu hoog genoteerd in de vaderlandse hitlijsten.

De elpee 'Kinderen voor Kinderen 4' is te bestellen bij de VARA of misschien ligt hij nog wel bij de platenzaak om de hoek.

Op de bladzijde hiernaast staat een foto uit de televisie-uitzending. Hij is genomen tijdens het liedje: 'Iedereen gaat voor zijn beurt'.

De foto is beschikbaar gesteld door de persdienst van de VARA.

AKTIEDAG 'FLIKKERVUISTJE'

3 december jongstleden organiseerde 'Flikkervuistje' in Den Haag een aktiedag voor pedo's. 20 mannen en 1 vrouw waren daarbij aanwezig. Er is gepraat over wat de beste manier van aktievoeren is. Door een tekort aan mensen in de werkgroepen e.d. blijft iedereen steken in de hulpverlening, waardoor echte aktie (de straat op) niet haalbaar is. Besloten is dat er aansluiting moet worden gezocht bij de landelijke homogroeperingen, met name het Roze Front. Verder gaat men proberen om via de homogroepen van de verschillende politieke partijen de pedostrijd aan te moedigen.

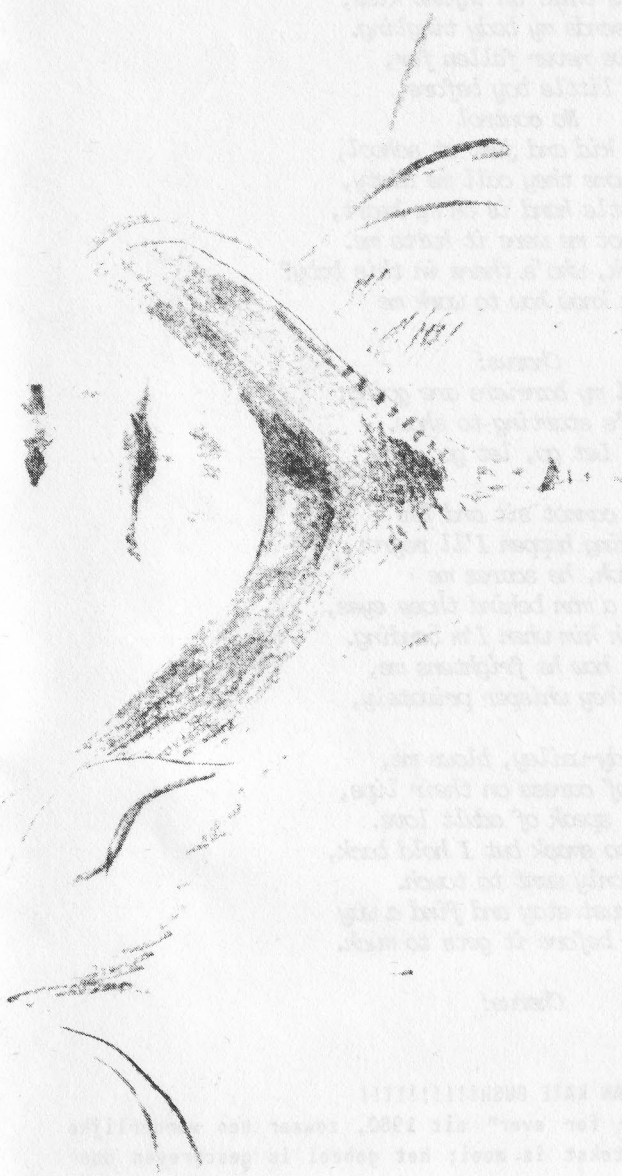
Een uitgebreider verslag van deze dag is te verkrijgen via 'Flikkervuistje'. Vooral voor werkgroepen die iets meer aan de bevrijding van pedofielen willen doen dan alleen hulpverlening is dit verslag zeer interessant.

4861 GKKKNTGG & GKNVZ(-GG)
(GG)ZGNVG

NGG N GKNM NGFTVM

K83

The infant kiss

*I say goodnight -night
I tuck him in tight
But things are not right -
What is this? an infant kiss,
That sends my body tingling.
I've never fallen for,
A little boy before,
No control
Just a kid and just at school,
Back home they call me dirty,
His little hand is on my heart,
He's got me where it hurts me.
Knock, knock, who's there in this baby?
You know how to work me*

Chorus:

*And all my barriers are going,
It's starting to show.
Let go, let go.*

*I cannot sit and let
Something happen I'll regret,
Ooh, he scares me
There's a man behind those eyes,
I catch him when I'm bending.
Ooh, how he frightens me,
When they whisper privately,*

*Windy-wailey, blows me,
Words of caress on their lips,
That speak of adult love.
I want to smack but I hold back,
I only want to touch.
But I must stay and find a way
to stop before it gets to much.*

Chorus:

?????????GEWOON EEN NUMMER VAN KATE BUSH!!!!!!!!!!!!

Het staat op de l.p. "Never for ever" uit 1980, zowaar een wonderlijke ontdekking. Niet alleen de tekst is mooi; het geheel is geschreven door Kate zelf.

REAKTIE "OUDERS"

N.a.v. onze oproepen in de 2 laatste Martijns, publiceren wij hieronder een brief van "Eli". Deze brief is bedoeld om een discussie op gang te brengen. Wij zouden daarom erg blij zijn wanneer u hierop wilde reageren. Het februarinummer is waarschijnlijk in zijn geheel gewijd aan de problematiek rond pedofielen naar ouders.

Zoudt u zo vriendelijk willen zijn uw reactie vóór 8 januari 1984 te posten??

Heeft u een goed kontakt met ouders, vraag hen dan ook om een reactie.

Eli schrijft:

"Volgens mij moet het opschrift van de oproep anders zijn, nl.: "Hoe kan ik ontkomen aan het inlichten van de ouders?"

Ouders kunnen best bedreigend zijn. Zij kunnen erover beslissen of hun kind wel of niet bij me mag blijven komen en over nog veel meer. Zelfs over een politie-onderzoek.

Tegelijkertijd kan ik niet om hen heen. Vooral als het gaat om vriendschappen met jonge kinderen worden in de meeste gevallen -terecht- de ouders erbij betrokken. Het kind brengt mij in kontakt met hen en de ouders willen weten waar hun kind is en hoe ik ermee omga. Voor mij is die kennismaking erg belangrijk. Ik wil me graag een beeld kunnen vormen van de wereld waarin het kind thuis leeft.

Tot zover gaat het allemaal nog wel. Maar nu..... Hoe vertel ik het hen? Omgaan met gevoelens, met seksualiteit bijv., is voor de meeste volwassenen beangstigend, dus ook ik kan daarmee niet zo goed overweg. Wel ontstaat er door de praktijk een grotere openheid, maar lang niet naar iedereen en in elke situatie.

Ik denk, dat ik het niet doe. Ik heb het gevoel, dat ik teveel wakker maak bij mezelf en bij de ander waarmee we niet kunnen omgaan. Ik denk vooral, dat het een soort van mededeling wordt, maar dat ik zelf in niets meedeel. Kortom, ik wil ook wel wat terugkrijgen. Anders isoleer ik mezelf, plaats me in een hokje, ben ik een voorwerp, e n d a t w i l i k n i e t .

Ook krijg ik, al schrijvend, steeds meer het gevoel dat ik, door "het" te vertellen, druk bezig ben me te verantwoorden. Heb ik het gevoel dat ik "anders" ben en dat anderen het recht hebben, dat te weten: "Oh, bent u zo, meneer!!!!" Ammehoela. Ik ben niet anders. Ik ben best goed zoals ik ben en ga zinnig met kinderen om.

Met dit verhaal zeg ik, dat ik graag mezelf blijf en niet in een kooi terecht wil komen of in een valkuil. Ik vind het helemaal niet leuk om me uit te leveren wanneer dat niet wederzijds gebeurt.

Intussen ben ik vreselijk benieuwd naar reacties van mensen die wél hebben gepraat."

HERINNERINGEN VAN EEN HEREMIETKREEFT

Van de auteur **JAN BANEN** ontving de drukkerij, dankzij de spontane medewerking van uitgeverij "De Woelrat" het manuscript van een nieuw boek over het onderwerp pedofilie. Na bijv. boeken als "ALBERT" of "JORG EN DE HOUTEN KRAAL" van Ries van Wallenburg, en zeker ook de bekende boeken van Michel Astère D'Hondt, u zeker wel bekend - zo niet dan moet u er zeker iets aan doen, een literatuurlijst is op het redactieadres van Martijn verkrijgbaar - eindelijk weer een prima voorlichtingsboek. Een schrijver - **JAN BANEN** - zelf geen pedofiel heeft zijn ervaringen met pedofielen op zeer sprekende wijze ter schrift gesteld. Zeer herkenbare situatie's uit het dagelijks leven van iemand met pedofiele gevoelens worden zeer sprekend en herkenbaar beschreven. Iedereen; ouders, kinderen, verzorgers, pedofielen, politie en/of justitiemensen, reclassering, kortom **IEDEREEN** die met kinderen te maken heeft vindt in dit boek iets van zijn gading. Beslist geen hoogdravende lektuur met veel wetenschappelijke uiteenzettingen, integendeel; een prima leesbare roman met een diepere inhoud, een inhoud die de lezer of lezeres zelf grotendeels kan invullen, "Herinneringen van een Heremietkreeft" van Jan Banen, is mijns inziens zeker op één lijn te stellen met boeken als: Han B. Alberse; Bob en Daphne-serie; Vladimir Nabokov's LOLITA. Echte literatuur die voor elke lezer - jong en oud - zeker het lezen waard is.

U treft hierna enkele passage's aan uit dit boek, wij zouden het erg fijn vinden om van u reacties hierop te mogen ontvangen. Het boek zal rond maart 1984 in de handel komen, zowel bij diverse boekverkopers als ook bij een groot aantal boekhandels in Nederland en waarschijnlijk ook België. U kunt echter nu al intekenen op dit boek. U kunt dit doen tot **UITERLIJK 31 januari 1984** tegen een kortingsprijs van f 5,00 per exemplaar en bovendien wordt uw boek dan ook nog persoonlijk gesigneerd door de auteur.

De vermoedelijke verkoops prijs van dit boek zal ongeveer f22,00 bedragen. Paperback-uitgave - 140 pagina's, met foto's en illustraties van Hans Kloens.

REACTIES OP DIT BOEK EN/OF INTEKENINGEN S.V.P. ZO SPOEDIG MOGELIJK ZENDEN NAAR:

REDAKTIE MARTIJN,
POSTBUS 442
7900 AK HOOGEVEEN.

onder vermelding **LINKSBOVEN** op de envelop: "TRY-OUT"

HERINNERINGEN VAN EEN HEREMIETKREEFT.

"Ik voelde er niets voor bij mijn moeder in het hete zand te blijven zitten. Verderop stoeiden jongens van mijn leeftijd. Ik stond op en slenterde er heen. Ik keek hoe makkelijk ze waren bij het omkleden...Zelf hield ik het liefst mijn zwembroek met zand en al aan tot we thuis waren. De jongens lachten als een handdoek werd weggetrokken. Eén rende poedelnaakt het strand over

Moeder wenkte

Ontevreden ging ik terug. Ze verweet me dat ik niet bij haar was blijven zitten. Ze miste me, zei ze. Of mijn vader, dacht ik. Want thuis liet ze me meer karweitjes doen, gaf me opdrachten die bij een vaderrol hoorde, die ik niet wilde spelen.

Het strand begon steeds meer betekenis voor me te krijgen, mensen, water, kinderen...Als ik even kon ging ik er heen, op de fiets, alleen...

Ze waren bijna even oud, tien denk ik, broer en zus. Hun ouders lagen hogerop, naast de houten oploop naar de strandhuisjes, te zonnen. De kinderen voetbalden op het harde strandgedeelte, aan de rand waarvan ik ging zitten.

Ze schopten de bal naar elkaar. Beiden hadden lang en lichtbruin haar, dat golvend langs hun gezicht viel. Ving ik hun blik, dan schenen de blauwe ogen licht uit te stralen. Ook de bouw van hun lichaam trof me, rank, als eenparig uit zonlicht gesneden...

Een eeneiïge tweeling?

De bal rolde in mijn richting. Ik wilde hem wel terugschoppen, maar schroom hield me op mijn plaats. Het meisje lachte toen ze de bal pakte. In hun spel wisselden ze van plaats. Even later kwam de jongen de bal ophalen. Ook hij lachte. Het was of hij me kende; ik zat er ook al een tijdje. Hij had smalle heupen en dunne billen. Hij knalde de bal weg!

Bij de derde keer dat de bal mijn kant opkwam, stond ik vlug op en schoot het plastic terug. Dat was althans de bedoeling. Maar het schot mislukte, werd een enthousiaste uithaal. De bal schoot hen voorbij en suisde de zee in. Ik holde meteen het water in, de kinderen achter me aan. Een drieste plons in de golven, een paar slagen zwemmen en ik pakte de bal. Lachend gooide ik hen naar de jongen. Hij stompte het speeltuig weer zeewaarts, probeerde eerder bij de bal te zijn dan ik. Ik gunde hem de kans. Proestend rees hij uit het water op, de bal triomfantelijk boven zijn hoofd. Zijn zus achter hem aan, sloeg hem de buit uit handen. Gedrieën doken we. Ik greep de bal en wierp hem naar het meisje, haar broer als lummel achterlatend. We speelden het spel met de bal, het water, licht en jongetjes lichamen

Ruzies tussen mijn moeder en mij kwamen steeds meer voor. Veelal over kleine dingen, evenals bij de twisten tussen mijn ouders. De aanleiding was soms het simpel rechtzetten van een stoel. Ook het langdurige stofzuigen leidde vaak een hevige ruzie in. Het lang in bed blijven liggen was een telkens terugkerend punt van wrijving. Mijn vader die niet voor twaalf uur opstond, een tijd die ik nog overtrof, waarvan ze echter niets zei, uitgeput als ze was na weer een ruzie met haar man...Zeg futiliteiten.Toen kon ik me nog niet verweren, een spoor van verzet was er wel. Niet netjes, niet opruimerig, liet ik dan expres van alles slingeren. Mijn bed maakte ik later niet meer op, want na de paar keer dat ik mijn best had gedaan het weerbarstige laken recht te trekken en met de onwillige dekens mijn bed het aanzien te geven door een keurige jongen te zijn opgemaakt, merkte ik 's avonds dat mijn moeder het geheel in haar onovertroffen stijl had gerangschikt tot een haast onaanraakbare toestand, waarin ik woelend in slaap viel en de volgende morgen veelal nat wakker werd, bedplasser die ik was.

De bak had ik schoongemaakt en ingericht met een laag vochtig zand en takken klem in een hoek. Plakken mos uit de dakgoot drukte ik op het zand. Een gedeelte bedekte ik met bladeren uit het plantsoen, die ik steeds ververste. De slakken knabbelden aan andijvie, sla en een halve appel. Zilveren slijmsporen matteerden glas en afdekruit.

'Wat doe je aldoor op zolder?' vroeg mijn moeder.

'Slakken kijken. Ik laat ze wedstrijdjes doen.'

'Heb je die dan nog?!!'

'Stil maar,' suste ik. 'Ik heb ze in de dakgoot gezet. Vocht moeten ze hebben. Ze kruipen netjes over het mos.Ze wennen al. Weten precies wanneer ik ze kom voeren. Ze eten appel uit mijn hand!''Als ze maar buiten blijven.'Het zijn tuinslakken. Ze leven heerlijk in de dakgoottuin, bijna paradijselijk.'Lusten ze ook peer? Een rotte?''Daar zijn ze gek op!' riep ik. Ik gaf haar een zoen, waarvan ze schrok.

Mark kwam ook kijken.'Zullen we een wedstrijd doen' vroeg ik.'Wat voor

wedstrijd?' 'Met de slakken', legde ik uit. 'Wenemen er ieder drie. We zetten ze op de dekruit, met krijt trek ik zes banen. Iedere slak een baan waar hij binnen moet blijven. De slak die het eerst aan het eind van de glasplaat is, heeft gewonnen. De eigenaar krijgt een prijs.' 'Wat voor prijs?' 'De ander aftrekken,' zei ik. Mijn broer staarde me aan. 'Doe jezelf toch ook al?' vroeg ik. Hij knikte. 'Je vindt het toch lekker?' Weer knikte de sprakeloze. 'Als een ander het doet is het nog opwindender.' 'Een ander?' vroeg hij onnozel. 'Door mij,' hielp ik hem op de bok. 'Het is beslist lekkerder.' Ik hoorde hem denken. Broers, dat was eigen. Dan was er eigenlijk niks aan de hand. 'Goed,' zei hij. We verzamelden zwijgend de slakken, trokken er een paar los van het glas. Mark hield ze allemaal op zijn hand. Ik trok vijf krijtstrepen op de dekruit. We verdeelden de

slakken en plaatsten ze aan het begin van een baan. Het gekruip begon, aarzelend, tastend, uit de baan rakend waarin ze meteen werden teruggezet. Het spel duurde. Het was een race van geduld en veel spanning welke slak voorlag, achterkwam, het nooit zou halen, toch weer sneller was, een sprintende slak opeens. Bovenal, welke slak zou winnen en van wie, want de eigenaar zou de prijs krijgen in de vorm van zijn eigen spuitende zaad ... Eindelijk was het zover. Mark won. Hij keek me vragend aan. 'Eerst de slakken terugzetten,' zei ik. 'En dan?' 'Komt jouw slak aan de beurt. Jij bent de winnaar. Je weet niet waar je blijft. In de zevende hemel!' 'We zetten de slakken terug in het terrarium. Mark veegde met een vies gezicht slijm van zijn handen aan zijn broek af. Met zijn zakdoek poetste hij weer over zijn broek. 'Komt er nog wat van?' vroeg ik. Hij keek me angstig aan. 'Toe maar,' moedigde ik hem aan. Hij trok zijn rits open. 'Je broek. Die rits alleen is te scherp.' Hij knoopte zijn broekband los, liet zijn broek zakken. Uit zijn onderbroek viste ik zijn piemel, een klein slap ding. Ik pakte het tussen mijn vingers, bewoog het huidje heen en weer. De piemel werd stijf. Mark ging wijdbeens staan als kwam zijn zaad al. Zijn broek lag op zijn hielen. Hij stond ongemakkelijk. Ik steunde hem in zijn rug, pakte hem bij zijn billen. Mark hijgde. Ik trok het kopje bloot, een rood slakje. Mijn pik klopte aan zijn been. Ik haalde hem snel te voorschijn...Tegen zijn dij reed ik....Mark kwam gelijk met mij klaar.....samen spoten we een melkachtig vocht, als van albinoslakken.....

DOCUMENTATIELYST

DEEL 1 ??

Van een lezer kregen wij de volgende literatuurlijst toegestuurd, met kindersexueel vriendelijke boeken en/of boeken die de ontwikkeling naar een vrij mens zijn van het kind stimuleren.

Voor aanvulling houden wij ons gaarne aanbevolen.

De ziel van het kind - Caroline van Heydebrand
Uitgeverij Vrij Geestesleven, Zeist.

Een weg naar volwassenheid - Rudolf Steiner/Albert Steffen
Uitgeverij Vrij Geestesleven, Zeist.

Het kind en zijn seksualiteit - Instituut voor Familiale en Seksuologische Wetenschappen, Minderbroederstraat 17, B-3000 Leuven.

Waarom sommige mensen hun kinderen anti-autoritair opvoeden - W. Brezinka.
(Vertaling uit het Duits door Rita Kohnstamm)
Uitgeverij van "Ouders van Nu".

De mythe van het gelukkige kind. Kinderen praten over hun gevoelens.
Vertaling uit het Engels door S.J.E. Pannekoek-Westenburg.
Uitgeverij Kosmos, Amsterdam.

De beide geslachten. Schetsen voor een wijsgierige sexuologie. - H. Ruygers.
Uitgeverij Romen en Zonen, Roermond.

Erziehung zur Liebesfähigkeit. Materialien und Konzepte für eine früh-kindliche Sexualerziehung. - Schuh-Gademann, Lilly, Heidelberg.
Quelle u. Meyer. 1972, 320 pp.

Een Vlaamse kleinkinder-kommune anno 1970. Kritische nabezinning op een anti-autoritair pedagogisch engagement. - Van Griensoen, Helena.
Uitgeverij Pedag. Inst. Universiteit Leuven.

De seksuele ontwikkeling van het kind. NISSO-rapport no. 6. Informatieblad Wetenschappelijk Bureau.
Winkel, Ciska, Uitg. NVSH.

De aard van het beestje. Over de natuurwetten van het seksuele contact.
Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam.

Naar een nieuwe seksuele opvoeding. - J. Stravert, 's Gravenhage.
COC, NVSH.

Lorsque l'enfant paraît. Tome 1-2 - F. Dolto.
Uitgeverij Seuil, Paris.

Seksuele en familiale Pedagogiek. - A.Kriekemans.
Uitgeverij Padmos, Antwerpen.

Seksuele hygiene bij het jonge kind. - Jacqueline Knops.

Reakties of aanvulling op deze lijst kunt u opsturen naar:
Redactie Martijn, Postbus 442, 7900 AK, Hoogeveen.
Ook boekbesprekingen zijn welkom.

TREFFERS.....

Zo af en toe krijgen we verzoeken om bemiddeling binnen van mensen, die in de stad waar ze wonen contact zoeken met gelijkdenkenden. Niet elke stad heeft een werkgroep; sommigen vinden bovendien een 'huiskamer'-ontmoeting ook prettiger/persoonlijker dan meteen een kennismaking met een hele groep.

Wij willen met deze rubriek proberen te bemiddelen, zodat mensen die eventueel alleen staan met hun gevoelens, elkaar eens op kunnen zoeken, om zo wat meer steun te vinden. Natuurlijk kan dit ook zijn met niet-pedofielen, mensen die pedofilie wél accepteren.

MAAR: Martijn wil geen 'vriendjes-ruilbeurs' of iets dergelijks ondersteunen. Omdat wij vinden dat men met menselijke relaties niet kan omspringen als met een postzegelverzameling..... Ook hierover schrijft men ons wel eens, maar omdat wij dus geen 'vleesmarkt' wensen te zijn, belanden verzoeken om contactbemiddeling met kinderen in de prullemand.

9) Fred uit België zoekt te koop of te ruilen: Peter nrs. 3 en 6 (vroegere uitgaven van W H Bendt), fotobladen 'Jan the boy', 'Here's Steve', 'Naked boyhood', 'Laddie', 'Twelve, a day in the life of a boy'.

Gezocht: Medewerkers voor het organiseren van het ontmoetingsweekend van MARTIJN. Opgeven vóór 1 februari 1984.

Reakties hierop kunt U -in blanco, gefrankeerde envelop- opsturen naar Postbus 442, 7900 AK Hoogeveen. Vermeld in de linkerbovenhoek van de buiten-envelop even 'Treffers nr...'

portfolio....

ALLE INFORMATIE VINDT U IN DE LOSSE BIJLAGE!

TOT VOLGEND JAAR!

HULPVERLENING

NVSH - Werkgroep Pedofilie
Postbus 6728
6503 GE Nijmegen

NVSH - Werkgroep Pedofilie
Kraneweg 56
Groningen

Werkgroep S.i.R.
Rechtstraat 20
Maastricht

NVSH
Postbus 64
2501 CB Den Haag

Tel. Hulpdienst LWGP:
070 - 46 06 83 (Johan Kamsma)

NISSO
Kroostweg 43
3704 EB Zeist

Studiegroep Pedofilie
Breughelstraat 31
B 2000 Antwerpen - België

CRIS Regard Pluriel
Chaussée d'Ixelles 281
B 1050 Bruxelles
(Franstalig)

De kindertelefoons zijn bestemd voor iedereen tot ongeveer 18 jaar en wil helpen met inlichtingen, raad en hulp.

Kindertelefoons zijn anoniem, dat wil zeggen dat **NIEMAND** informatie krijgt over de kinderen die bellen. Kindertelefoons zijn over het algemeen bereikbaar op werkdagen van 's middags 4 uur tot 's avonds 8 uur.

AGENDA

Open avonden:

17 jan. - A'dam, infocentrum
Blauwburgwal 7-9.

17 jan. - Dordrecht, Trefcentrum
Voorstraat 422.

20 jan. - Utrecht inl.030-718533

27 jan. - Deventer, Smedenstraat 98

KINDERTELEFOONS

Alkmaar	072 - 15 55 28
Amsterdam	020 - 22 44 55
Beverwijk	02510 - 1 04 78
Den Bosch	073 - 13 12 11
Dordrecht	078 - 13 16 00
Eindhoven	040 - 44 44 11
's Gravenhage	070 - 92 42 42
Groningen	050 - 14 10 10
Haarlem	023 - 32 32 05
Heerlen	045 - 72 22 33
Hilversum	035 - 4 55 56
Maas en Waal	08870 - 58 00
Nijmegen	080 - 22 44 55
Rotterdam	010 - 22 44 55
Tilburg	013 - 36 56 86
Utrecht	030 - 52 25 00
Venlo	077 - 1 88 88
West Brabant	01650 - 5 66 00
Zwolle	038 - 22 04 04

MEISJES TELEFOON

Breda	076 - 22 25 90
Enschede	053 - 30 35 78
Land van Cuijk	08855 - 52 66
Leiden	071 - 12 60 52
Maastricht	043 - 1 19 65
Nijmegen	080 - 22 28 01
Tiel	03440 - 2 08 46
Utrecht	030 - 32 20 20
Zoetermeer	079 - 16 46 69
Zwolle	038 - 21 86 59

JONGENS TELEFOON

Amsterdam	020 - 25 22 25
-----------	----------------

